

Asia: VN/28970/2025

Lausuntopyyntö liikenne- ja viestintäministeriön asetuseronnoksesta Liikenne- ja viestintäviraston sähköiseen viestintään liittyvistä suoritteista perittävistä muista maksuista

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Suomi tunnetaan (tai tunnettiin) yrittäjyyttä tukevana, digitaalisesti edistyksellisenä maana – tai niin ainakin väitetään. Valitettavasti tämä asetusesitys kertoo aivan toisenlaista tarinaa: virasto, jonka tehtävä on mahdollistaa, ei rajoittaa, on päättänyt jälleen kiristää pienten toimijoiden elintilaa.

1. 400 euron vuosimaksu – este pienille ja uusille välittäjille

Verkkotunnusvälittäjän uusi 400 euron vuosimaksu on suora isku pienille toimijoille, yksinyrittäjille ja paikallisille palveluntarjoajille.

Kun tähän lisätään vielä 33 %:n korotus verkkotunnusten hintoihin, viesti on selvä: markkinoille ei haluta monipuolisuutta, vaan keskitettyä valtaa suurille yrityksille.

Pienyrittäjälle 400 euroa ei ole ”hallinnollinen kulu”, se on kuukauden sähkö- tai vakuutuslasku.

Tämä maksu ei tuo mitään lisäarvoa – ei asiakkaalle, ei yhteiskunnalle. Se on pelkkä byrokraattinen pääsymaksu markkinoille.

2. Kustannusvastaavuus vai kustannusten paisuttelu?

Asetuseronnoksessa viitataan maksuperustelakiin ja kustannusvastaavuuteen, mutta ei esitetä mitään todellista erittelyä siitä, mitä nämä ”kasvatavat kustannukset” ovat.

Onko viraston hallinnollinen tehokkuus todella niin heikko, että 33 %:n hinnankorotus on välttämätön?

Vai onko kyseessä jälleen kerran tapa paikata sisäisiä tehottomuuksia yksityisten toimijoiden kukkarosta?

Kustannusvastaavuus ei tarkoita, että kustannuksia voidaan kasvattaa ja sitten perustella korotus niiden perusteella.

3. Suomen digimarkkinan tulevaisuus – harvainvaltaa vai monimuotoisuutta?

Pienet verkkotunnusvälittäjät ovat elintärkeitä paikallisen digitaalisen ekosysteemin monimuotoisuudelle.

Ne tarjoavat joustavaa palvelua, henkilökohtaista tukea ja pitävät yllä kilpailua.

Kun kynnyksiä lisätään ja maksuja korotetaan, seurauksena on väistämättä markkinoiden keskittyminen muutaman suuren toimijan käsiin.

Tämä ei ole kustannusvastaavuutta – tämä on kilpailun kuristamista.

4. Hallinnon uskottavuus ja oikeudenmukaisuus

Asetuksen perustelut eivät vastaa hallintolain 6 §:n mukaista tarkoitussidonnaisuuden eikä suhteellisuuden periaatetta.

Viranomaisen tulee edistää palveluiden saavutettavuutta, ei luoda keinotekoisia taloudellisia esteitä.

Tässä tapauksessa virasto toimii enemmän verottajana kuin mahdollistajana.

5. Ehdotus: pysäytetään korotukset ja avataan avoin keskustelu

Ennen kuin yksikään euro korotetaan, tulisi viraston esittää julkisesti:

yksityiskohtainen erittely verkkotunnusjärjestelmän todellisista kustannuksista,

vaikutusarvio pieniin ja keskisuuriin toimijoihin,

ja suunnitelma siitä, miten virasto aikoo tukea uusia välittäjiä eikä ajaa heitä pois.

Pienyrittäjyyttä ei voi juhlapuheissa ylistää ja asetuksilla samaan aikaan tukahduttaa.

Tämä asetus on suunta väärään — se rankaisee juuri niitä, jotka pitävät Suomen digitaalisesti elinvoimaisena.

Leiman Markus
Ear IT